

عنوان مقاله:

بررسی مقاومت نسبی گونه های مهم اکالیپتوس به بیماری خشکیدگی سرشاخه و زوال ناشی از قارچ *Natrassia mangiferae* در استان خوزستان

محل انتشار:

مجله تحقیقات حمایت و حفاظت جنگلها و مراتع ایران، دوره 4، شماره 1 (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

A. N. Salari - موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع، ص. پ. ۱۱۶-۱۳۱۸۵، تهران

M. R. Arefipoor - موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع، ص. پ. ۱۱۶-۱۳۱۸۵

A. Azizkhani - موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع، ص. پ. ۱۱۶-۱۳۱۸۵

M. Zahedi - موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع، ص. پ. ۱۱۶-۱۳۱۸۵

خلاصه مقاله:

بیماری زوال و خشکیدگی سرشاخه، مهمترین بیماری درختان اکالیپتوس در استان خوزستان است. برای بررسی مقاومت گونه های مهم اکالیپتوس، از میان گونه های موجود، چهار گونه و یک پروونانس شامل *E. microtheca*، *E. sargentii*، *E. camaldulensis*، *E. camaldulensis*، *Eucalyptus camaldulensis*، *E. gillii* که دارای صفات مطلوبتری بودند، به دو روش شاخه های بریده شده در آزمایشگاه و آلوده کردن نهالها در گلخانه مورد ارزیابی قرار گرفتند. در روش شاخه های بریده شده از هر گونه، هشت سرشاخه تقریباً همسن به قطر یک سانتیمتر و طول ۲۵ سانتیمتر تهیه گردید. پس از ضدعفونی سطحی با الکل سفید، در وسط هر قطعه به وسیله چوب پنبه سوراخ کن دیسکی از پوست به قطر ۵ میلیمتر تا سطح لایه کامبیوم برداشته شد. مایه زنی با قراردادن دیسکهای هم اندازه از حاشیه پرگنه در حال رشد، جدایه ADS_4 (بدست آمده از گونه *E. sargentii* بیمار، از دب حردان اهواز) روی هر شاخه انجام گرفت. محل مایه زنی با یک لایه پارافیلیم و دو لایه چسب کاغذی پوشانده شد. شاخه های مایه زنی شده در ظرف های پلاستیکی قرار داده شده و در انکوباتور در دمای 1 ± 25 درجه سانتیگراد و رطوبت نسبی 5 ± 85 درصد به مدت دو هفته نگهداری شدند. در روش آلوده کردن نهالها، از هر گونه اکالیپتوس مورد آزمایش ۸ نهال سالم و شاداب انتخاب و روی ساقه هر نهال با فاصله ۱۵ سانتیمتری از سطح گلدان دیسکی به قطر ۵ میلیمتر برداشته و عملیات مایه زنی و انکوباسیون مشابه روش شاخه های بریده انجام گردید. در تیمار شاهد به همان ترتیب و فقط دیسکی از محیط کشت P.D.A. بدون قارچ مورد استفاده قرار گرفت. پس از پایان مدت آزمایش، پوست قطعات و نهالهای مایه زنی شده را برداشته تا حاشیه زخم ها مشخص شد. سپس حاشیه زخم ها روی طلق شفاف پلاستیکی ترسیم و به کاغذ سفید منتقل گردید. با استفاده از پلانیمتر دیجیتال مساحت زخم ها اندازه گیری شد و میانگین اندازه زخم ها مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. نتایج این بررسی بر اساس میزان پوسیدگی ایجاد شده توسط قارچ عامل بیماری بر روی گونه های مورد آزمایش محاسبه گردید و مشاهده شد که در سطح ۱% اختلاف معنی دار دارند. با نمونه برداری از حاشیه زخم های ایجاد شده روی گونه های مورد آزمایش و کشت بر روی P.D.A.، قارچ مایه زنی شده دوباره جدا سازی گردید. در این بررسی از میان درختان اکالیپتوس مورد آزمایش در هر دو روش، گونه های سارجنتی و کامال دولنسیس معمولی مقاومت بیشتری از گونه های میکروتکا، ژیلی و کامال دولنسیس ۹۶۱۶ نسبت به قارچ *N. mangiferae* نشان دادند. مقاومترین گونه سارجنتی و حساسترین آنها پروونانس کامال دولنسیس ۹۶۱۶ بوده است.

کلمات کلیدی:

مقاومت، بیماری قارچی، اکالیپتوس، خوزستان، *Natrassia mangiferae*

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2076799>

